

Blade Runner 2049

Hvor bor menneskeligheden? Af Poul Martin Langdahl

For 35 år siden åbnede Ridley Scott for et science fiction univers med "Blade Runner" (1982). Nu har Denis Villeneuve gjort et modigt forsøg på en fortsættelse af fortællingen. Denis Villeneuve er kendt for film som "Arrival" (2016) og "Prisoners" (2013). Heldigvis fortsættes Blade Runner fortællingen i samme tempo, som den første film; der dvæles ved detaljer, så man rigtig kan opleve og nyde det futuriske univers.

Da den første Blade Runner udkom i 1982, fik den ikke særligt meget opmærksomhed, men gennem årene har Blade Runner opnået status af kultfilm, som det mesterstykke den er. Måske er det, fordi den rummer en æstetisk detaljerigdom, samtidig med at den rejser en masse evigtgyldige

eksistentielle spørgsmål. Mange andre science fiction film har hentet inspiration fra Ridley Scotts futuriske verden. Lige fra detaljerne med de flyvende biler til nudelbarer, våben, beklædning og højhuse beklædt med lysreklamer.

Science Fiction er ofte en genre, der falder for den fristelse, det kan være, at give en useriøs kritik af samtiden. "Blade Runner" sigter på en måde højere, fordi den arbejder med eksistentielle spørgsmål, der er aktuelle for alle reflekterende skabninger og dermed også maskiner eller 'skin jobs', som replikanterne kaldes; det vil sige maskiner eller mennesker, der ikke er født, men er menneskeskabt.

I den gamle "Blade Runner" af Ridley Scott var handlingen centreret omkring det problem, at Tyrell Koncernen havde produceret replikanter, der ligner mennesker så meget, at man ikke med det blotte øje kan se, om der er tale om et menneske eller en replikant. Replikanterne var stærkere og mere intelligente end mennesker, og fra deres udstationering i rummet kom de tilbage til jorden som fortabte sønner for at finde deres skaber. Derfor måtte en Blade Runner jagne dem for at slå dem ihjel eller 'sætte dem ud af funktion'.

I den nye Blade Runner film fortsætter handlingen efter, at Tyrell Koncernen er gået konkurs som en følge af, at mange replikanter har begået et blodigt oprør. En anden koncern har opkøbt boet efter Tyrell og har nu produceret en ny type replikanter, der er mere underdanige og føjelige. De gamle replikanter fra Tyrells tid skal dog stadig sættes ud af funktion eller dræbes af blade runnere. Fortællingens hovedperson, blade runneren K spillet af Ryan Gosling, gør en utrolig opdagelse, der kan have uendelige konsekvenser. Med hans opdagelse vækkes alle de gamle eksistentielle spørgsmål til live igen, men nu hos Ryan Gosling, der som blade runner sættes i et stort dilemma.

Tyrell Koncernens motto var: "More human, than humans" - "Mere menneskelig end mennesket". Men er det kun det, der er født, der har en sjæl? K har samtaler med sin chef, der er et menneske spillet af Robin Wright. Alle søger efter det ægte! Det autentiske, det virkelige! siger hun til sin blade runner og beder ham om at fjerne alle spor fra sin utrolige og farlige opdagelse. K kan dog ikke lade være med at undersøge videre, fordi han kommer til at tro, at han selv personligt har en

K spillet af Ryan Gosling

afgørende part i opdagelsen. Vi ønsker alle at være noget særligt, derfor tror vi, er ét af de svar, K finder.

Det er muligt, at jeg er på kanten til at overfortolke, når jeg ser en evangelisk pointe i blade runner fortællingen. Af data opstår eller skabes mennesket! Men hvad har sjæl? Hvor opstår sjælen? spørges der i fortællingen. Alle skabninger søger efter det ægte, det autentiske. Alle søger efter kærlighed, men findes den, eller er den bare en matematisk præcision?

I dag er virkeligheden, at alt er kemi, alt betragtes ud fra en kemisk synsvinkel. Kemi i din krop, kemi i din hjerne og i din verden. Kemi, der kan dissekteres og udregnes med matematisk præcision. Samtidig søger alle efter det, der er ægte, efter kærlighed og autenticitet! Alle søger og længes efter det, der er mere end kemi. Vi gør det bare ofte med en 'smart phone' eller en 'tablet' i hånden. Ligesom i filmen dækker vi os bag en facade af det uautentiske og uvirkelige.

Det er spørgsmål som: "Hvor bor menneskeligheden?" og: "Hvad er det mest menneskelige, du kan udrette?" der gør, at Blade Runner filmene er i en kategori for sig selv – til inspiration og til diskussion.

Ét af de svar, fortællingen finder frem til, er, at det at dø for den rigtige sag, er det mest menneskelige du kan! Menneskeligheden bor i minderne, for det er minderne, der giver relationer og dér opstår sjælen. Minderne skaber sammenhæng og relationer, og dér er sjælen! Men minderne kan jo også være indplantet, så der findes både virkelige minder og skabte eller kopierede minder.

Rigtig god fornøjelse med "Blade Runner 2049"! Se den og oplev den sammen med nogle, du kan dele og diskutere overvejelserne sammen med.

Blade Runner 2049 – USA 2017 – Instr.: Denis Villeneuve – Manus: Hampton Fancher, Michael Green efter personer i novelle af Philip K. Dick: "Do Androids Dream of Electric Sheep?" – Medv.: Ryan Gosling, Robin Wright, Harrison Ford, Jared Leto, Ana de Armas – 164 min. – Biografpremiere d. 5/10 2017 – Udlejning: UIP (dvs. dækket af CVLI) – Desværre er musikken ikke af Vangelis som i den første film, men nogle af temaerne er med i en ny komposition af Hans Zimmer og Benjamin Wallfisch

<http://www.cinemazone.dk/review.asp?id=11420&area=1>

<http://www.epd-film.de/filmkritiken/blade-runner-2049>

<https://www.filmsandfaithblog.com/reviews/blade-runner-2049>

<http://homepages.sover.net/~ozus/bladerunner2049.html>

<http://variety.com/2017/film/reviews/blade-runner-2049-review-1202576220>